

ת"פ 20/15619-06 - מדינת ישראל נגד נادر עמאש

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 15619-06-20 מדינת ישראל נ' עמאש

בפני כבוד השופט אלכס אוחטר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עווה"ד דורית לוי פרנק
נגד
הנאשם נادر עמאש
ע"י ב"כ עווה"ד מיכל קורן לוי

זכור דין

מבוא:

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום לפי בתאריך **16.06.17** סמוך לשעה 06:30, כשהוא צהוב ע"פ ומטושטש ברכב תוצרת טיוויטה מ.ר 51-929-30 בדרך הבנים בפרדס חנה מזרחה למערב והגיע לצומת עם רחוב המגנים. הכביש במקום כביש עירוני, דו סטריא בעל נתיב אחד לכיוון. בין המסלולים מפריד שטח הפרדה בניו וצמיחה נמוכה, מהירות הנסיעה המותרת אינה 50 קמ"ש. באותו עת מזה האוויר היה נאה ורהאות הייתה טוביה. בכביש קיימים מעבר חצייה מסומן הן על הכביש והן על ידי תמרור.

אותה עת, חזה במעבר החציה מרחק 1.5 לערך מר אהרון מגן ז"ל (להלן: המנוח), יליד 1930, כשהוא נער במקל הליכה. למרות זאת, הנאשם הגיע למעבר החציה והמשיך בנסיעה רציפה, לאבחן במנוח ופגע בו עם דופן ימין של הרכב.

הנאשם, שגרם לתאונה בה נפגע אדם, לא עצר במקום התאונה או קרוב לה ככל האפשר ובמקום זאת המשיך לנסוע עוד מרחק קצר, עצר לרגעים ספורים ליד תחנת אוטובוס סמוכה וכעבור מספר שניות נמלט מהמקום ללא שהזעיק עזרה. בשל התאונה נגרמו למנוח חבלות קשות שאילצו אף קטיעת בוהנו ואשפוזו למשך שבועיים עד לפטירתו בשל איירוע-dom לב בתאריך 29.06.17.

כתוצאה מההתאונה נתלהה מראת ימין של הרכב ונותרה בזירת התאונה. לאחר התאונה, ביקש הנאשם מגיסו לחתת את הרכב ולהתקין לו מראה לאחר שמספר לו שהוא מעורב בתאונה וזאת בכונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

כתב האישום הוגש בתאריך 07.06.20 - שלוש שנים לאחר התאונה ונקבע לשםית מותב אחר והדינום נדחו

עמוד 1

מפעם לפעם במשך שנה וחצי נוספת לביקשת הצדדים על מנת שימצאו הליי משא ומתן שלבסוף לא נשוא פרי.
בתאריך 29.12.21 הודה הנאשם בכל המיויחס לו.

בהתאם להודאותו, הורשע הנאשם **בהפקה אחרי פגיעה** - עבירה לפי סעיף 64(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת + סעיף 38(2) לפקודת, **התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלת של ממש לגוף** - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות") וסעיפים 62 ו-68 לפקודת, **אי מתן השלמת ח齊ה בבטחה** - עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות וסעיפים 62 ו-68 לפקודת, **ושיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

מיד לאחר הרשעתו, ביקש ב"כ הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקירות בעניינו וכן אל הממונה על עבודות השירות על מנת שתתקבל חוות דעת לעניין התקנות ביצוע עונש מסר בעבודות שירות כל שכר יחולט.

בתאריך 17.07.22 התקבלה חוות דעת חיובית מאט הממונה שמצאה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות במשטרת חרדה וכן התקבלו 2 תסקורי שירות המבחן. בין היתר התחלף המותב והתיק הובא בפני.

تسקורי שירות המבחן:

בתסקיר מתאריך 08.05.22 נרשם שה הנאשם, בן 33 נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים קטנים - שניים מאשתו הראשונה שנפטרה ממחלה קשה ותינוקת כבת מספר חדשניים מאשתו השנייה. הנאשם מתגורר עם משפחתו ועובד כמתפל בקשריים בבית אבות.

ה הנאשם סיפר ימים טרם התאונה, התגלתה באופן מפתיע מחלת הסרטן באשתו ובעקבות קר, נאלץ לחלק זמן בין עבודתו, טיפול בילדיו שהיו בני שנה ושלוש ושיהיה לצד מיטת אשתו בבית החולים בעת אשפוזה. בעקבות קר, היה עמוס פיזית ורגשית ולא ישן מספר ימים והעיפוי השפיע על תפוקודו ונהיוגתו. הנאשם סיפר שמאז פטירת אימם, ילדיו חרדים יותר וזוקקים לנוכחותו כל הזמן.

כשנתים לאחר פטירת אשתו הראשונה, נשא הנאשם את אשתו השנייה בלחץ הוריו ונולדה להם ילדה משותפת אר. הנאשם מסר לנוינו סומר על אשתו שתטפל כראוי בילדיו מאשתו הראשונה ועל כן חשוב לו להיות מעורב בטיפול בהם.

ה הנאשם נעדר עבירות פליליות ובהיבט התעבורי - לחובתו 7 הרשות מסווג ברירות משפט.

בהתיחס לעבירות בהן הודה, ציין בתסקיר שה הנאשם לאלקח אחריות, הנאשם תיאר כיצד נהג עיף והחליט לחזור הביתה, נרדם בדרך, לא הבין במנוhow ולא הבין שפגע בו ולכן נסע הביתה. הנאשם חחש שניסה לשבש מהלכי משפט וטען שלא הבין שפגע במנוhow אך ראה שהמראה נפגעה ולכן החליף אותה. שירות המבחן התרשם שה הנאשם מרוכז בקשריו ומתקשה להתבונן בדףו התקנות. עם זאת, מרגע שנודיע לו על התאונה, חוות צער עמוק על מותו של המנוhow

על הסבל שנגרם למשפחה.

שירות המבחן התרשם מנאשם נורטביבי, הדואג לילדים, שהתקשה לחת אחוריות על מעשיו בשל קשייו להכיר בעבירות ההפקרה, מתוך ההבנה של הפסול בהתנהגותו וכי לצד זאת, הנאשם מביע חרטה כנה על פגיעה במנוח וצער על מותו.

בשל האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפול כי אם בהמלצת הטיל על הנאשם עונש מאסר שירותה בעבודות שירות.

בתאריך 16.06.22 נתקבל תסוקיר משלים בו הוסבר כי נבדקה האפשרות לשלב את הנאשם בקבוצה לנאים שהוושעו בجرائم מוות ברשלנות אך לאחר שלמעשה, הנאשם לא הושם ולא הורשע בעבירה של גרם מוות ברשלנות אלא בעבירות של ההפקרה ושל שיבוש, ועל עבירות אלה אין הנאשם לוקח אחוריות מלאה, הרי שאין מקום לתת המלצה טיפולית בעניינו. בנסיבות אלה, שב שירות המבחן על המלצתו להטלת עונשה בדרכו של עבודות שירות.

טייעונים לעונש וראיות הצדדים:

בתאריך 19.07.22 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

המאשימה הגישה טיעונית בכתב. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות העבירות אותן ביצע הנאשם ולהומרתן דהיום דרישת המנוח על מעבר הח齐יה שגרמה לו לחבלות של ממש, עזיבת מקום תאונה תוך הפקרת הנפגע וניסיונו לשבש מהלכי משפט כשתייקן את מראת הרכב.

ב"כ המאשימה טענה שעבירת ההפקרה הוכחה כעבירה כעורה ובזיה שדבק בה כלל מוסרי. בהתאם לפסיקה רלוונטית שהגישה, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונשה שנע בין 24 חודשים מאסר בפועל לבין 48 חודשים.

ב"כ המאשימה הגישה את גילויו התובורתי של הנאשם (ת/2) המחזיק ברישון משנת 2011. הגילוי כולל 7 הרשעות רוביין ככל מסוג בריית משפט. המאשימה התייחסה הן לتفسורי שירות המבחן והן לחווות דעת שהוגשה מטעם ההגנה וביקשה לחת משקל לתסקורי שירות המבחן וזאת על אף שנייהם המליצו על עבודות שירות.

המאשימה טענה שהთאונת אירעה בשנת 2017 ועל אף שתכתב האישום הוגש רק בשנת 2020, הרי שיש לתלות את הימשכות ההליך בנאשם ובאת כוחו לאחר שהנאשם הודה רק בדצמבר 2021.

לאור האמור, ביקשה מבית המשפט למקם את הנאשם ברף הנמוך של המתחם ולגזר עליו עונש מאסר בפועל, פסילה בפועל משמעותית, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי למשפחה המנוח.

מטעם הנאשם הוגשה חוות דעת שנערכה על ידי ד"ר ראובן יעקוב קריימינולוג קליני. המומחה בבחן את הנאשם ואמנם תיאר את נסיבות חייו האישיות והmeshפחתיות של הנאשם, כמו גם הנסיבות שתרמו לביצוע העבירות ומידת האחריות שנוטל הנאשם באור יותר נעים ואולם בסופו של דבר, כמו שירות המבחן, המליץ על עונשה של עבודות שירות.

בטייעונה, התייחסה ב"כ הנאשם לחילוף הזמן מאת התאונה וזאת על אף שה הנאשם הודה בעבירות עוד בחקירהו במשטרה. בנוסף, על אף שעברו 5 שנים, לא נפתחו לנשפט תיקים חדשים ויש לתת לנตอน זה משקל ולקבוע שהairoע חריג בנקודת חייו של הנאשם. כך גם, יש לתמת משקל להזדמנותו של הנאשם ולכך שחשך בזמן שיפוטו ולקחה אחריות על מעשיו כאשר הימשכות ההליכים נעוצה בניסיון להגעה להסדר דין עם המאשימה וכן בטיעות כתובות אליה פנה הממונה על עבודות השירות לא מעבר לכך.

בנסיבות אלה ובנסיבות החירוגות של הנאשם וילדיו, ביקש ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהטיל על הנאשם מאסר בפועל בעבודות שירות.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטית והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחסי הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במידות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה המפורחות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונשה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בהתאם למתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה המפורחות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם:

בעניינו, הנאשם הורשע בעבירות שמהחמורות בפקודת התעבורה ובנסיבות ביצוען שכן אין מדובר רק באירוע החוקי התנועה, אלא בעבירה מוסרית מהמעלה הראשונה של הפקרת אדם שנפגע לגורלו.

כאמור, חומרה יתרה ניתן למצוא בעובדה שה הנאשם עצר את רכבו רק לאחר זמן קצר, לא בדק את שנגרם לנפגע, לא ניסה לסייע לו, ונמלט לאחר שגרם תאונה.

ופים לכאן דברי כב' השופט מ' חשיין ברע"פ 01/3626 ויצמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 187, 198:

"עבירות ההפקירה אחרי פגיעה עבירה קשה היא; לא עוד אלא שעבירה היא הפוקדת עצמה עם העבירות שיש בהן כיור. הנה זה שרוע על הכביש, מתבוסס בדמותו, אדם שזה עתה נפגע בתאונת שהנאג היה מעורב בה - אדם שאפשר ניתן לעוזר לו, אפשר ניתן להצילו - ותחת אשר יעצור יושיט עזרה לפגוע, לוחץ הנאג על דושת האצה ובורה מן הזרה למלא נפשו מחיחם בעונשין. חומרה וכיור אלה שבמעשה הנאג הביאו לבריאותה של העבירה ולביקוע עונש חמור בצדיה: תשע שנות מאסר."

הערכים המוגנים הנפגעים בעבירות ההפקירה הם בטחון הציבור ושלום הציבור, עזרה הדידית, סולידריות חברתית, שלטון החוק והסדר הציבורי.

בע"פ 1789/14 נחמה נ' מדינת ישראל (22.10.14), קבע כב' השופט רובינשטיין לעניין הערכים המוגנים בעבירות הפקירה:

"הערך המוגן בעבירות ההפקירה הוא "החוונה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לסייע לנפגע, לדאוג לשלוומו, ולהציל את חייו" (ע"פ 5867/09 קרביאשווili נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבזו] פסקה 10 לפסק דינה של השופטת א' פרוקצ'יה (2010)). באמצעות עיגונה של עבירה זו בפקודת התעבורה קיבל עורך זה, המගלים את עקרון הסולידריות החברתית, עיקרון הכרחי לקיומה של חברה תקינה, ביטוי בדין, והפרק מוחבה מוסרית גרידא לחובנה משפטית, מעין "לא תעמד על דם רעך" (ויקרא, י"ט, ט"ז) בممد מחמיר (בممد אחר ובנסיבות אחרות, ראו חוק לא תעמוד על דם רעך, תשנ"ח-1998). בנוסף, עבירה זו נועדה גם למנוע מצב בו הנאג המעורב בתאונת חומק מאחריות, על-ידי הימלטות של "פצע וברח", ובקביעתה יש כדי לסייע לרשויות האכיפה באיתור האחראים לתאונת (ע"פ 5/05/1977 גולה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבזו] (2006)). על חשיבותה של מניעת הפקירה עמד בית המשפט גם בעפ"ת (מחוזי ירושלים 28654-02-11, 21.11.21).

בעבירות של תאונה הגורמת חבלות של ממש בפרט, הערך המוגן הינו שמירה על שלמות הגוף, וכן מתן תחושת בטחון למשתמשי הדרכ.

בפסקה נקבע לא אחת, כי מרכיב חשוב ברמת הענישה בתיקי תאונות דרכים הינו תוכאות התאונת כמו גם חומרת העבירה, אולם יש לשקל גם רשלנות תורמת של הנפגע וכן נסיבות אישיות של הנאשם (ר' ת"ד(ת"א) 2659-04-14 מ"נ רפאל ביטון [ניתן ביום 22.1.15, פורסם בנבזו] והפסקה שהובאה שם).

בתיק זה, אין בידי לקבל את טענת הנאשם באשר לכך שלא שם לב לקרונות התאונת. מובן כי הנאשם לא התקoon לגורם לתאונת וייתכן שכן נרדם, עם זאת, קשה להאמין שהנאשם לא שם לב לכך שפגע באדם עם רכבו עד כדי כך שמראת

הרכב נטלשה ממוקמה ונשarra בזירה או לקיומו של המנוון שוכב על הכביש. בנסיבות אלה, היה חיב ליצאת מרכבו ולבדוק מה קרה.

אך כאמור, הנאשם בחר להימלט ולא עצר לרוגע לתהות מה עלה בגורל הולך הרجل בו פגע. התנהגות זו אינה התנהגות נלוזה הרואה לגינוי ולוונש חמור בצדיה.

כפי שנכתב ברע"פ 2720/22 **פלונית נ' מדינת ישראל** (03.05.22):

"קשה היא עבירת ההפקра המשקפת חובה מוסרית בסיסית המוטלת על נהג הרכב המעורב בתאונת, להוושט יד לאדם אשר נפגע בעקבותיה. חומרתה היתריה של עבירת ההפקра יסודה בעזיבתו הפזיזה של הנהג את דירת התאונה - בעוד הנפגע נזוב לאנחות בשולי הדריך (רע"פ 3626/01 ויצמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 187, פסקה 13 (2002); ע"פ 2247/10 ימini נ' מדינת ישראל, פ"ד סד(2) 666, פסקה 20 (2011)).

עבירות ההפקра, והונש המשמעותי בצדיה, נחקרה נוכח חומרת מעשה ההפקра; כדי להתמודד עם שכיחותה הגוברת (הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 3, התשכ"ד-1964, ה"ח 290, 295); וכי למנוע מנהג הרכב הפוגע להתחמק מחוירותו לתאונה (ע"פ 1977/05 גולה נ' מדינת ישראל, פסקה 19 [הורם בנבו] (2.11.2006))."

ברע"פ 2720/22 **פלונית נ' מדינת ישראל** (03.05.22) - הורשעה הנואשת בעבירות של הפקра אחורי פגעה, נהגה ברשלנות, גרימת חבלות של ממש ושיבוש מהלכי משפט (אך מזו זכותה מחמת הספק) לאחר שפגעה בקטין והפקירה אותו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה 12-24 חודשים וגורר על הנאשם 14 חודשים 14 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחויז הקל במתחם הענישה וכן הונש מעתה מארך שהטיל על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל. בבקשת העורור נדחתה תוקן שנקבע שהונש שהשית בית המשפט המחויז הולם את חומרת המעשים.

כפי שציינה המאשימה, בעפ"ת (ח') 14-06-47092 ותד נ' מדינת ישראל (04.12.14) אושר מתחם ענישה בין 6 חודשים עבודה שירות לבין 36 חודשים מאסר בפועל בגיןו שהוא שעבירות דומות על אף שנסיבות האירוע היו חמורות יותר. על הנאשם שם הוטלו 16 חודשים מאסר בפועל ואולם, הנאשם שם נהג במשך שנים גם ללא רישיון נהגה.

כאמור, הנאשם הורשע גם בגין חבלות של ממש. הענישה הקבועה בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה קובעת סנקציה של פסילת מינימום של 3 חודשים למי שגרם בהיגתו חבלה של ממש לאחר ולכן מתחם התחתום של המתחם מתנתן זה (עפ"ת (ח') 20-04-4955 קולר נ' מדינת ישראל, [ניתן ביום 08.06.20, הורם בנבו]). תקופת הפסילה הנאותה שתוtal וכן קביעת עונש בדמות מאסר או צו של"צ יגזרו מרף הרשלנות, טיב החבלות וההשלכות על חי הפגיעה. עם זאת, בצד עבירות הפקра קיימת חובת פסילת מינימום של שלוש שנים על פי סעיף 40 לפקודה.

על כן ולאור כל האמור לעיל, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקירה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם נع בין 8 חודשים מאסר בפועל לבין 22 חודשים מאסר. רע"פ 21/21 4971/18.07.21 **מדינת ישראל**

בין 36 חודשים ל- 60 חודשים לצד עונשה נלוות.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הולם:

מעין בගילוינו התעבורי של הנאשם עולה כי הנאשם מחזיק ברישון משנת 2011 ולהובתו 7 הרשות קודמות רוכן ככלון מסוג ברירת משפט.

ה הנאשם הביע חרטה על מעשיו ושירות המבחן התרשם כי האמפתיה והחרטה אותן הוא מביע כנות הן והוא מתייסר על פגעתו במנוחה.

ה הנאשם אומנם הודה בעבירות המיחסות בכתב האישום, אולם לא ניתן לומר שבכן חسن באופן משמעותי בזמן השיפוט. הודאת הנאשם ניתנה רק לאחר לעלה משנה ואולם, משהודה הנאשם עוד בחקירהו במשטרתו ואשר הדיונים נדחו לשם משא ומתן, קשה לומר שיש לזקוף את הودאת הנאשם לשם לקיחת אחריות על מעשיו באופן משמעותי.

עם זאת, מעת התאונה החלפו לעלה מחמש שנים, כתב האישום הגיע בחלוף שלוש שנים ללא כל הסבר מינח את הדעת, כך וודאי כאשר הנאשם הודה עוד בחקירהו במשטרתו, ימים ספורים לאחר האירוע. פרק זמן זה אורך להגשת כתב אישום, יש בו כדי להוות עיות דין שלא באשמת הנאשם ויש לתת לנตอน זה משקל רב בעת קביעת העונש.

כך גם, בחלוף השנים, ניתן להיווכח שלא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים ולא נרשמו לחובתו עבירות תעבורה שאין טכניות כאשר נתן זה מעיד על אופיו של הנאשם ואופיו נהיגתו.

בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם העונשה יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחריו סוג וברית, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת, במיוחד כאשר עסקין בנאים נעדרי דפוס עבריני מובהק. ד"ה הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות העונשה והטיפול בעברינים ("עודת דורנر"), התיחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחדש של שיקולי העונשה.

בעניינו, הנאשם נשוי בשנית לאחר ששלל את אשתו ממחלה קשה ואב לשלווה ילדים, שניים מהם מAshot HaRishona, נורטטיבי, נעדר עבר פלילי אשר הטלת מאסר עליו, יפגע בו ובבני משפחתו. הן שירות המבחן והן המומחה מטעם הנאשם קבעו שלילת הנאשם למאסר בפועל והרחקתו מילדיו לאחר שאלות איבדו את איהם רק לאחרונה, וטרם עיבדו את האובדן, יטיל סבל נוסף על ילדי הנאשם.

כך גם, הנאשם מעולם לא נשא בעונשי מאסר מוותניים או בפועל, הרשותיו הספורות היו מסוג ברירות משפט וזיהוי הרשותו הראשונה בבית המשפט.

על כן, עסקין בנאים נורטטיבי אשר טעה חמורה בשיקול דעתו כאשר עלה על ההגה במצבו אך אין הוא בעל דפוס עבריני ואני סבור שיש מקום להטיל עליו עונש מאסר מאחריו סוג וברית בו ייחשף לסייעת עברינית.

מנגד, הרשעה בעבירות הפקרת הנפגע מלמדת על פגם מוסרי שבית המשפט והחברה בכללותה מעוניינים להוקיע ובמצב אחר, לא שייח' ניכר בהגשת כתב האישום ולא נסיבותיו המשפחתיות החרגות של הנאשם, היה מקום לבחינת שליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריח כהבעת עמדה של בית המשפט על החוטאים בעבירה מכוערת זו.

סופה של דבר, לאחר שנתתי את דעתני לנסיבות התאונה ונסיבותיה הקשות, רמת הרשלנות, הودאת הנאשם, החרטה שהבייע, מצבם של יядיו הנאשם וחולוף הזמן הניכר עד הגשת כתב האישום כמו לחולוף הזמן עד היום בכלל מסקנה כי יש לגזר את עונשו של הנאשם ברף התקחון של מתחם העונש ההולם.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנסקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צינו לעיל, תוך ערכית איזון בין רכיבי העונשה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, אשר ירצחה בעבודות שירות במשטרת חדרה.

ה הנאשם יתייצב בתאריך 19.09.22 בשעה 08:00 במשרד יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו. מוסבר בזאת לנאם כי במידה ולא יקיים את תנאי העסקה כדין או במידה יפתח נגדו תיק כלשהו בעת עבודות השירות יכול ותוגש בקשה להפקעת עבודות השירות ובמקרה שכזה הוא עלול לרצות את יתרת תקופת המאסר בפועל.

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור מהיום על עבירות של גריםמת תאונות דרכים שבצדיה חבלות של ממש או הפקרה לאחר פגיעה או נהיגה בפסילה, עבירות לפי סעיפים 38(3), 67, 64א(ב), לפકודת התעבורה.

3. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלתקבל ו/או מהחזקך רישיון נהיגה לתקופה של 48 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה בנסיבות בית המשפט עד ולא יותר מיום 2/10/22 ساعה 10:00 ויקבל אישור הפקדה מתאים, כך שהפסילה תחשב ממועד הפקודה וככל שתלוויות נגד הנאשם פסילות נוספות תרוצחה פסילה זו במצטבר לכל פסילה אחרת.

4. אני פוסל את הנאשם מלתקבל או מהחזקך רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור אותן שעליון הורשע או אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש, תשכ"א - 1961 וירושע בגין].

5. קנס בסך 5,000 ₪ הנקנס ישולם ב- 5 תשלום מיום החל מיום 22/10/20 ובכל 20 לכל חודש עוקב שאחריו וזאת באחת מהדרכיהם הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, il.gov.www (ניתן לשולם בפרישה של עד 18 תשלוםם בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
 - **МОКД שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה)** - **טלפון 35592* או טלפון 073-2055000** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
 - **בזמן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשובי תשלום).
6. פיצוי למשפחה הנפגע בסך 10,000 ₪.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, החל מחלון 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 01.01.2023 וזאת באחת מהדריכים הבאים:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, il.gov.www (ניתן לשולם בפרישה של עד 18 תשלוםם בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- **МОКД שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה)** - **טלפון 35592* או טלפון 073-2055000** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
- **בזמן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשובי תשלום).

המציאות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' אלול תשפ"ב, 04 ספטמבר 2022, בנסיבות הצדדים.